

گونه‌شناسی آثار زمودگری نصب شده بر درهای ورودی اینیه قاجاری کاشان

محمد جابر جاری پور قهرود*

فرزانه فرخ فر**

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۱/۲۴ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۹/۲۷

چکیده

زمودگری از جمله هنرهای صناعی برجسته در تاریخ فلزکاری ایران به شمار می‌آید که ساخت هر نوع الصاقات فلزی روی در و پنجره‌های سنتی و قدیمی را شامل می‌شود. یکی از مراکز زمودگری عصر قاجار، شهر کاشان بوده که آثار آن روی سطح درهای چوبی در بافت قدیم شهر با تنوعی از براق‌آلات فلزی نمایان است. با توجه به کیفیت ممتاز آثار زمودگری عصر قاجار در شهر کاشان و فقدان مطالعات کافی در جهت شناسایی و مطالعه شاخصه‌های کیفی آن‌ها، این پژوهش قصد دارد تا به گونه‌شناسی آثار زمودگری نصب شده بر درهای ورودی اینیه تاریخی کاشان در عصر قاجار پردازد. بازگشت به گسترش صنعت گردشگری و ضرورت احیای بافت‌های تاریخی و مرمت بناهای گذشته که میراثی از فرهنگ خانه ایرانی است، ضروری است تا با شناسایی این آثار گامی هرچند کوچک در جهت حفظ و احیای هنرهای صنایعی کمتر شناخته شده هم‌چون زمودگری برداشته شود. ماهیت پژوهش حاضر کاربردی، روش تحقیق آن توصیفی- تحلیلی و شیوه‌گردآوری اطلاعات آن مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی است. آن‌چه در این پژوهش مورد مطالعه قرار گرفته، شامل آثار زمودگری متعلق به درهای اینیه قاجاری کاشان نظیر منازل مسکونی، تیمچه‌ها و سراهای، مساجد و حمامها است. نتایج کلی نشان می‌دهد که در دوره قاجار، از میان براق‌آلاتی که روی درهای اینیه کاشان نصب شده‌اند، کوبه و پولک زیر کوبه از لحاظ ساختار فلزی تنوع بیشتری نسبت به سایر براق‌ها دارند. در این میان، اینیه‌ای که دارای براق فولادی هستند شامل بناهای مسکونی، کاروانسراها، سراهای، تیمچه‌ها و حمامها می‌باشند. اما کن دیگر با کاربرد مذهبی مانند مساجد، هم‌چنان که دارای میخ‌ها و گل‌میخ‌های فولادی هستند، کوبه و پولک زیر کوبه ساخته شده از فلز برنج یا برنز را نیز دارا هستند. بیشترین تنوع از لحاظ فرمی مربوط به پولک زیر کوبه‌ها و پولک زیر گل‌میخ‌ها است اما در این بین، گوناگونی فرم کلی کوبه‌های مردانه و زنانه نیز مشهود است.

کلیدواژه‌ها:

هنر قاجار، اینیه کاشان، زمودگری، در ورودی، گونه‌شناسی.

* دانشجوی کارشناسی ارشد گروه هنر اسلامی، دانشگاه نیشابور، نیشابور، ایران / jaripour1375@gmail.com

** دانشیار گروه پژوهش هنر، دانشگاه نیشابور، نیشابور، ایران (نویسنده مسئول) / farrokhfar@neyshabur.ac.ir

۱. مقدمه

هنرهای صناعی ایران، بهخصوص هنر فلزکاری که مورد گفتوگویی این تحقیق است، تجلی گاه سنت، آداب و رسوم قوم ایرانی است. گرچه در اسناد و گزارش‌های تاریخی ایران، به هنر فلزکاری، توجه زیادی نشده و چهره بسیاری از هنرمندان بهخصوص فلزکاران را غبار فراموشی گرفته، اما شاهکارهای به جامانده، گواهی پرمعنی از اندیشمندی و سخت‌کوشی آنان در آفرینش هنرهای ارزنده ایرانی است. هنر زمودگری که به بخشی از تولیدات فلزکاران تعلق دارد، ساخت انواع یراق‌آلات درها و پنجره‌ها را تشکیل می‌دهد و پیشه‌ای است که در اغلب شهرهای هنرخیز ایران همچون کاشان، برای در و پنجره‌های سنتی و قدیمی به کار می‌رفته است. در این پژوهش کوشش شده تا انواع کوبه‌ها و گل‌میخ‌های نصب شده روی درهای ورودی این‌تاریخی کاشان در عصر قاجار از لحاظ جنس فلز، ابعاد فیزیکی، نقش‌ها و تزیینات به کار رفته، مورد بررسی قرار گیرند. با دندرگرفتن موارد فوق، ماهیت و هدف از این جستار، گونه‌شناسی و بی‌بردن به ویژگی‌های کاربردی و بصری کوبه‌ها و گل‌میخ‌های فلزی است که در این‌تاریخی شهر کاشان وجود دارند. پرسش تحقیق عبارت است از: تزیینات و یراق‌آلاتی که روی درهای این‌تاریخی کاشان قرار دارند، کدام شاخص‌های کاربردی و بصری را بازگو می‌کنند؟ به نظر می‌رسد در دوره قاجار، به رغم انزواجی که در هنرهای صناعی کاشان پدیدار شد و موجب افول ابتکار و رونق اقتصادی در صنعت گردید، با این وجود ذوق هنری و صنعتی همچنان در هنر فلزکاری وجود داشته و در آثار زمودگری به کار رفته بر درهای این‌تاریخی شهر کاشان به‌چشم می‌خورد.

۱-۱. روش تحقیق

ماهیت پژوهش حاضر، کاربردی و از نظر روش، توصیفی- تحلیلی است. شیوه گردآوری اطلاعات، کتابخانه‌ای و میدانی و روش تجزیه و تحلیل تحقیق، کمی و کیفی است. جامعه آماری تحقیق، شامل کوبه‌ها و گل‌میخ‌های درهای این‌تاریخی شهر کاشان است که در بافت قدیم شهر قرار دارند. برای ثبت تصاویر موردنیاز، نویسندهان در چندین مرحله اقدام به عکس‌برداری نموده‌اند. گردآوری اطلاعات از طریق خوانش منابع اسنادی، مصاحبه شفاهی و ثبت تصاویر از طریق دوربین و رسم تصاویر خطی از طریق نرم‌افزارهای اتوکد (Auto Cad) و کورل (Corel) صورت گرفته است. با توجه به شرایط جوی و اجتماعی، تعدادی از این آثار به مرور زمان از بین رفته و یا مورد سرقت قرار گرفته‌اند. با این وجود سعی بر آن بود تا آثاری مورد مطالعه قرار گیرند که کامل و از حیث کیفیت زمودگری ممتاز باشند. بدین ترتیب، مجموعه نمونه‌های مستند و معتبر، محدود بوده و شامل ۲۷ در از بنای‌های مختلف عصر قاجار کاشان می‌شود که تماماً در این پژوهش مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

۱-۲. پیشینه تحقیق

در میان تنوع منابعی که در مورد هنرهای فلزکاری به نگارش درآمده‌اند، کمتر آثار را می‌توان یافت که به کوبه‌های ایرانی و گل‌میخ روی درها اشاره کرده و آن‌ها را از لحاظ ویژگی‌های فرمی، ساختاری و تزیینی مورد بررسی قرار داده باشند. با این حال می‌توان به تلاش قابل تقدیر بهداد و مجتبی (۱۴۰۰) اشاره کرد که در مقاله‌ای تحت عنوان «تنوع طرح و نقش در کوبه‌های این‌تاریخی بافت سنتی شهر یزد» به بررسی فرم و تزیینات کوبه‌ها و تزیینات آن‌ها در مناطقی از شهر یزد که دارای بافت سنتی هستند، پرداخته‌اند. نواده ماهپیکر (۱۳۹۷) در پایان‌نامه‌ای تحت عنوان «مطالعه نقش و عملکرد کوبه در شهرهای اصفهان و تبریز از قاجار تا پهلوی»، کوبه‌ها را از لحاظ فرم، جنس، و عملکردهای آن در سطح شهرهای اصفهان و تبریز از دوره قاجار تا پهلوی مورد قیاس قرار داده است. عطاززاده و هوشیار (۱۳۹۶) در کتاب مجموعه هنر در تمدن اسلامی، به صنعت فلزکاری سرزمین‌های اسلامی اشاره کرده‌اند. مطهیریان (۱۳۹۵) در کتاب آشنایی با هنر زمودگری، به یراق‌آلات فلزی به کار رفته بر درها و پنجره‌های ایران اشاره کرده و در چند فصل کوتاه به توضیح آن‌ها پرداخته است. توحیدی (۱۳۹۴) در کتابی تحت عنوان فن و هنر فلزکاری در ایران، به فلزکاری دوران تاریخی ایران و دوره‌های بعد از ورود اسلام می‌پردازد. مروتی شریف‌آبادی (۱۳۹۲) در پایان‌نامه خود با عنوان «شناخت صنایع دستی به کار رفته در معماری سنتی دوره‌ی قاجار شهرستان اردکان (با معرفی خانه تقدیری)»، به هنرهایی که در عهد قاجار در یک خانه با معماری سنتی به کار رفته، اشاره کرده و اعتقاد دارد صنایع دستی در یک بنا به حفظ اعتقادات دینی و مذهبی کمک می‌کند و خود عاملی بر سازگاری با محیط پیرامون است. غلامی رکن‌آبادی (۱۳۹۰) در پایان‌نامه خود با عنوان «نمادشناسی تصویری ماربر کوبه درها در هنر اسلامی»، به بررسی نقوش ماربی کوبه درها پرداخته و نقش کوبه را در تکرار نقش

نمادین مادر الهه و مار بیان کرده است. شیرین بیان (۱۳۸۸) در پایان نامه‌ای با عنوان «مطالعه عناصر تشکیل دهنده طراحی داخلی خانه‌های تاریخی کاشان» به طور خلاصه و جزئی به زمودگری و براق روی درها پرداخته است. حقیقت (۱۴۰۰) در کتاب تاریخ هنرهای ملی و هنرمندان ایرانی از مانی تا کمال الملک، به شرح هنرهای سرزمین ایران از دوران باستان تا عصر قاجار می‌پردازد و جزییاتی از هنر فلزکاری دوره‌های مختلف را ارائه می‌دهد. با مروری بر این منابع، می‌بین این است که پژوهش حاضر از این جهت که ویژگی‌های کاربردی و بصری آثار زمودگری را روی بخشی از آثار کمتر مطالعه شده اینیه قاجاری در شهر کاشان مورد بررسی قرار می‌دهد، دارای نوآوری است.

۲. هنر زمودگری در کاشان عصر قاجار

هنر زمودگری یکی از شاخه‌های هنر فلزکاری است و «به بخشی از تولیدات آهنگران که به عنوان برآق آلات در و پنجره مورد استفاده قرار می‌گیرد زمود اطلاق می‌شود؛ به عبارت دیگر "زمودگری" پیشه‌ای است که در آن الصاقات فلزی در و پنجره‌های سنتی و قدیمی ساخته می‌شود» (کیان، ۱۳۸۰، ۱۰۸). این ساختن، حکایت از آن دارد که چلنگر و زمودگر، همواره در کنار هم به ساخت مشغول بوده‌اند. به عبارتی دیگر، «ساخت محصولات فلزی در هنر گذشته بر عهده چلنگر بوده است که بستر اصلی یا همان فلز را آماده پذیرش نقش و نوشتار می‌نموده است و زمودگر با مهارت‌های خاص نوشتار و نقوش را بر روی فلز ایجاد می‌کرده است» (مهرنگار، ۱۳۹۰، ۶۸). زمانی که چلنگر، آهن گذاخته شده را از داخل کوره بیرون می‌آورد، برای شکل‌دهی به آن، از ضربات چکش پهنه می‌برد. قطعه تولیدشده، زمخت و فاقد زیبایی است، قطعه به دست زمودگر سپرده می‌شود و او با فن و هنری که دارد، قطعه را شکل‌دهی می‌کند. «تفاوت چلنگر و زمودگر در تعریف کلامی، آن است که هردو در قالب یک رشتہ هستند با این تفاوت که زمودگر بخش هنری کار را بر عهده داشته است» (همان، ۶۸)؛ با این وصف، گاهی تمام این مراحل در یک کارگاه و توسط یک شخص انجام می‌شده است. به این ترتیب که آهنگر علاوه بر شکل‌دهی کلی براق، با مهارت به همراه ابزار مخصوص و دست‌ساز خود، آن‌ها را فرمدهی نهایی و تزیین می‌کرده است.

کاشان در عصر قاجار یکی از پویاترین شهرها و از مهم‌ترین مراکز فرهنگی - هنری ایران محسوب می‌شده که در ساخت اینیه اعیانی و کاربرد هنرهای تزیینی و صناعی شهرت جهانی دارد. از آن جایی که معماری و فرهنگ عصر قاجار وابسته به یکدیگر بوده، در اینیه کاشان هم با تفکیک کوبه‌های زنانه و مردانه مواجه هستیم که باعث می‌شده حریم خانواده حفظ شود. در آن دوره به علت نبود انواع ورق‌ها و پروفیل‌های فلزی، از متريال ساده نظیر چوب استفاده می‌شد و برای تقویت و تزیین، براق فلزی به کار می‌رفت. آثار زمودگری موجود در درها و پنجره‌های چوبی اینیه کاشان شامل: انواع پولکی، آبرویی^۱، چفت و زنجیر^۲، کوبه‌ها، دستگیره‌ها، روکلیدی^۳، پُشت‌بند و شب‌بند، رِکاب یا پاشنه^۴، انواع میخ‌ها و گل‌میخ‌ها، میخ زیر کوبه یا سندان^۵ و زیزه است. با توجه به فقدان منابع کتابخانه‌ای جهت درک میزان کاربرد این هنر در اینیه قاجاری کاشان، نیازمند مطالعات میدانی بودیم که در بخش بعد به آن پرداخته شده است.

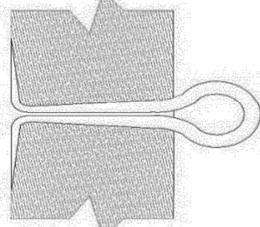
۳. گونه‌شناسی آثار زمودگری نصب شده بر درهای اینیه کاشان در عصر قاجار

گردآوری اطلاعات و شناسایی جامعه‌آماری با جستجو در بافت تاریخی شهر کاشان و با مصاحبه، مشاهده، عکسبرداری و برداشت از آثار، صورت گرفته است. مکان‌هایی که مورد بازدید قرار گرفتند شامل بازار کاشان، محله گذر سوریجان (سرخی‌جون)، محله سلطان میراحمد (امیر احمد)، کوشک صفائی، سرمه‌فره، محله گریجه، محله پامنار، محله در باخ، گذر باباولی و گذر محتشم است. اینیه متعدد مسکونی و عمومی نظیر سراه‌ها، کاروان‌سراه‌ها، تیمچه‌ها، مساجد و حمام‌های مختلفی بازدید شدند که در مجموع تعداد ۶۵ در منزل شخصی، ۲ در مسجد، ۵ در کاروانسرا، ۶ در تیمچه و ۲ در سرای قاجاری در شهر کاشان شناسایی گردیدند که متأسفانه به علت عدم رسیدگی به بعضی از این آثار، تعدادی از آن‌ها در معرض نابودی قرار دارند. در پژوهش حاضر، سعی بر آن بوده تا ممتازترین نمونه‌ها و آثار بدیع زمودگری مورد بررسی قرار گیرند، بدین ترتیب درهایی که براق روی آن‌ها سرقت شده یا بافت چوبی در به قدری از بین رفته که قادر به خوانش بصری نیست، از جامعه‌آماری تحقیق حذف شدند و درنهایت تعداد ۲۷ نمونه، گزینش و مورد بررسی قرار گرفتند (جدول ۳). درواقع آن‌چه دلیل انتخاب این آثار بوده، سلامت فیزیکی در و براق سالم روی آن است. در ادامه با استناد به تعاریفی که از هنر زمودگری ارائه شد، قصد داریم تا به بررسی کوبه‌ها، گل‌میخ‌ها، پولک زیر گل‌میخ‌ها و پولک زیر کوبه‌ها پژوهش بپردازیم.

۱-۳. کوبه

یکی از براق‌آلات مهم بر درهای ابینه مسکونی، کوبه است و کاربرد آن خبرگردان اعضاً داخل بنا از حضور فردی منتظر پشت در است. به عبارتی، «کوبه وسیله‌ای فلزی است که بر در خانه روی صفحه‌ای فلزی بدهنام پولک نصب می‌شود و با کوپیدن آن بر سندانی که زیر آن تعییه شده است می‌توان صاحب خانه را از وجود خود در پشت درب آگاه کرد» (کیان ۱۳۸۱، ۶۳).

«شُوله» به در متصل می‌شود. «رِزه» در واقع حلقه‌ای است که دو پایه میخ‌مانند دارد و زمانی که

داخل مقطع چوب در یا پنجره فرو می‌رود، قسمتی از پایه‌های میخ‌مانند آن را برای جلوگیری از خارج شدن، از پشت خم می‌کنند (تصویر ۱). کوبه‌هایی که روی درها نصب می‌شوند، در اکثر موارد دو نوع هستند: کوبه مردانه و کوبه زنانه (تصویر ۲ الف و ب). چنین نقل شده است که در «اکثر قریب به اتفاق درب‌های ورودی فضاهای مسکونی دوره قاجار کوبه‌ای برای مردان با صدای بهم و کوبه‌ای به صورت حلقه با صدای زیر برای زنان تعییه می‌گردید که یکی از راه حل‌های ایجاد حریم و اعلام آمادگی میزبان در جهت رعایت دستورات شرع مقدس می‌باشد» (معماریان ۱۳۸۹، ۳۹۴).

تصویر ۱: نمای شماتیک شُوله (رِزه) زمانی که داخل چوب فرو می‌رود (نگارندگان)

به این ترتیب که با برخورد کوبه مردانه با سندانی که زیر آن نصب شده است (تصویر ۲ ج)، صدای بهم ایجاد می‌شود که نشان‌دهنده این است که شخص پشت در، مرد است و اگر کوبه زنانه به صدا درآید، از آن‌جا که صدای زیر را دارد، مشخص می‌کند که مخاطب پشت در، خانم است. جدا از کوبه مردانه و کوبه زنانه، کوبه‌هایی نیز وجود دارند که مخصوص ابینه‌ای بوده‌اند که از اشخاص غریب در شهر، میزبانی می‌کرده‌اند. این مدل از کوبه‌ها را غریب کوب می‌گویند (تصویر ۲ د). این نوع کوبه، صدای خاصی ندارد ولی از لحاظ فرم کاملاً با دو کوبه دیگر متفاوت است. در گذشته اگر شخصی دیرهنگام به شهری وارد می‌شد و مکانی برای اسکان پیدا نمی‌کرد، می‌توانست به خانه‌هایی رجوع کند که این نوع کوبه را روی در خود دارند. از آن‌جا که این نوع کوبه در کاشان مشاهد شد، از تعریف و بررسی اضافه آن خودداری می‌شود.

۶۸

د) کوبه غریب کوب

ج) سندان زیر کوبه

ب) کوبه زنانه

الف) کوبه مردانه

تصویر ۲: تنوعی از کوبه‌ها و سندان زیر کوبه (نگارندگان)

الف) کوبه‌های مردانه

کوبه‌های مردانه در کاشان از لحاظ شکل، همانند مکعب مستطیل توپری هستند که روی سطح خود دارای خطوط متقطع شعاعی و موازی است. بر بدنه این کوبه‌ها و سطح رویی، توسط سُمبه کوب نقاطی به صورت گودی به وجود آمده است. سنگینی این نوع کوبه باعث می‌شود تا با برخورد با سندان زیر خود صدای بهمی ایجاد کند. «به مرور زمان با توجه به گسترش خانه‌های یک مجموعه و استفاده ساکنین خانه‌ها از زیزمین‌ها در تابستان، نیاز بدرکوبی با صدای بهتر به وجود آمد. در نتیجه بر روی لَت چوبی دیگر، متقاضن با نوع حلقه‌ای، یک کوبه چکشی دیگر نصب شد» (مهرنگار ۱۳۹۰، ۷۱).

فرم کوبه‌های مردانه به چند دسته کلی تقسیم می‌شود:

(۱) این دسته از کوبه‌ها دارای مقطعی مستطیل شکل بدون هیچ گونه فورفتگی و برجستگی بوده و تزییناتی ساده را دارا هستند. این نوع کوبه‌ها بیشتر روی در خانه‌هایی از قشر ضعیف جامعه متصل هستند (تصویر ۳ الف).

(۲) نوع دیگر کوبه‌هایی هستند که مانند دسته اول دارای تزیینات ساده نظیر خطوط و اشکال هندسی ساده هستند. این نوع کوبه‌ها دارای فورفتگی‌ها و برجستگی‌های خیلی کم و جزئی هستند و متعلق به خانه‌های قشر متوسط جامعه هستند (تصویر ۳ ب).

۳) این نوع کوبه‌ها در میانه مقطع خود دارای فرورفتگی قابل لمسی هستند. این فرورفتگی گاهی حالتی محدب به صورت نیم‌دایره به سمت بالا (تصویر ۳ ج) و گاهی به صورت تخت (تصویر ۳ د) دارد. این گروه از کوبه‌ها متعلق به اینیه قشر متوسط جامعه هستند.

۴) هنگامی که این گروه از کوبه‌ها از نیمرخ نگریسته شوند، از لحاظ فرمی مانند چکمه به نظر می‌رسند. این نوع کوبه‌ها نسبت به سه دسته قبلی سنگین‌تر هستند و دلیل آن حجمی‌ترشدن فرم در قسمت پایین کوبه است (تصویر ۳ ه).

۵) گروهی دیگر از کوبه‌ها مشاهده شدند که دارای کمترین فراوانی بودند. این گروه از کوبه‌ها روی در خانه‌هایی دیده شدند که دارای فضای گسترده و از لحاظ اقتصادی جزء قشر ثروتمند جامعه بوده‌اند. از نمای نیمرخ، پایین‌ترین قسمت کوبه شبیه یک گل است و در مقطع کوبه، آثار سوهان‌کاری بدوفور دیده‌می‌شود (تصویر ۳ ی).

ی) خانه طباطبایی‌ها

ه) خانه بروجردی‌ها

ج) حمام سلطان میراحمد

د) سرای هنر

ب) خانه بروجردی‌ها

الف) خانه بی‌نام

تصویر ۳: انواع کوبه‌های مردانه بر درهای اینیه کاشان (نگارنگان)

ب) کوبه‌های زنانه

کوبه‌های زنانه در مقایسه با کوبه‌های مردانه سبک‌تر هستند و دارای زیبایی‌های بصری بیش‌تری نسبت به کوبه‌های مردانه هستند. در کاشان به کوبه زنانه «حلقه» نیز می‌گویند. با برخورد حلقة با سندان زیر خود، صدای زیر و دلنوازی ایجاد می‌شود که بازگوکننده لطافت روحی و جسمی خانم‌ها است. در درهای اینیه عمومی مانند مساجد از کوبه زنانه به عنوان حلقه‌ای برای بستن درها استفاده شده است. نمونه‌های منتخب کوبه‌های زنانه به دسته‌های زیر تقسیم می‌شوند:

۱) این دسته از کوبه‌ها که شبیه حلقة هستند به صورت بسیار ساده وجود دارند. این نوع کوبه از تزیینات خاصی برخوردار نیست و بیش‌تر شبیه به حلقه‌ای گرد هستند که جهت بستن در استفاده می‌شود و اگر دارای تزیینات باشد شامل خطوط ساده است (تصویر ۴ الف).

۲) مورد دیگر که در اکثر درها دیده شد، کوبه‌ای است که شبیه به قلب است. این نوع کوبه بیش‌ترین تعداد را در جامعه آماری به خود اختصاص داده است (تصویر ۴ ب).

۳) از دیگر کوبه‌هایی که مشاهده شد، کوبه‌ای بود که از لحاظ شکلی شبیه به اشک است. درواقع این نوع کوبه نسبت به دستهٔ قبلی، کشیدگی بیش‌تری دارد و گاهی در قسمت بالای خود از یک سری اضافات شبه‌جانوری و نمادین نظیر دو مرغ برخوردار است (تصویر ۴ ج).

۴) نوع دیگری از کوبه‌های زنانه مشاهده شد که در پایین‌ترین قسمت خود، دنباله‌ای شبیه به نوک پیکان دارند. این نوع کوبه نسبت به دو مدل قبلی، زیبایی بیش‌تری دارند و از لحاظ اندازه بزرگ‌تر و کشیده‌تر هستند (تصویر ۴ د).

۵) آخرین گروه، کوبه‌هایی هستند که در میان کوبه‌های زنانه در کاشان بسیار خاص و نمونه هستند. از این مدل کوبه‌ها کمتر از تعداد انگشتان یک دست دیده شد. این کوبه با توجه به سرهای ازدهامانندی که در دو جانب خود دارد به کوبه اژدری نیز معروف است. این نوع از کوبه از لحاظ تکنیک ساخت و نقش، دارای ارزش و اهمیت بالایی است (تصویر ۴ ه).

الف) خانه بی‌نام

ب) خانه بی‌نام

ج) خانه بی‌نام

د) خانه بی‌نام

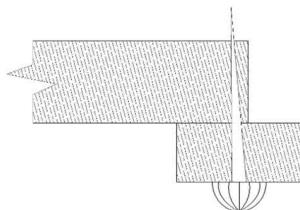
ه) خانه طباطبایی‌ها

تصویر ۴: انواع کوبه‌های زنانه بر درهای اینیه کاشان (نگارندگان)

۲-۳. گل میخ

گل میخ نوعی میخ است که کلاهکی قارچی‌شکل و توخالی دارد. مطهریان می‌نویسد: «به تدریج و با گذشت زمان برای تزیین درهای چوبی به جای استفاده از روکش‌های فلزی از الصاقات حجمی به شکل گل میخ بر روی درها گسترش پیدا کرد. گل میخ‌ها که به شکل گل‌های چندپر یا "روزت" ساخته می‌شد برای تزیین در ردهفهای مرتب با فواصل منظم بر روی درها و دروازه‌ها به کار گرفته می‌شد که علاوه بر نقوش زیبا، استحکام و مقاومت بیشتری به درها می‌بخشد» (مطهریان ۱۳۹۵، ۱۵). از لحاظ کاربردی و اندازه، گل میخ‌ها اینیه قاجاری کاشان متغیر هستند. گل میخ روی در چندین وظیفه دارد:

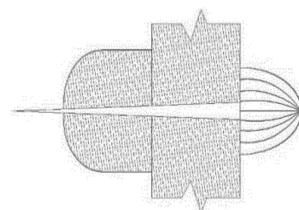
- ۱) اتصال و یکپارچه‌ساختن لنگه در: درواقع، گل میخی که روی لنگه‌های در ورودی است وظیفه دارد تا تخته‌های هر لنگه در رابه پشت‌بند چوبی‌ای که پشت در چهت یکپارچگی لنگه در استفاده می‌شود، اتصال دهد تا باعث استحکام و یکپارچگی شود. نحوه اتصال تخته در و پشت‌بندهای آن به صورت شماتیک در (تصویر ۵ الف)، نشان داده شده است. زمانی که گل میخ به در کوبیده می‌شود مقداری از پایه آن از قسمت پشت‌بند بیرون می‌ماند که آن را به سمت طرفین و موافق جهت طولی پشت‌بند می‌کویند تا گل میخ ثبیت شود (تصویر ۵ ب).

ج) اتصال دماغه با لنگه در توسط گل میخ دماغه

ب) خم کردن پایه گل میخ از نمای پشت در

الف) اتصال تخته در و پشت‌بند آن با گل میخ

تصویر ۵: نمایی از اتصالات و یکپارچه‌ساختن لنگه در (نگارندگان)

- ۲) اتصال دماغه به لنگه در: «دماغه، چوب نازکی است که بر روی درز میان لنگه‌ها کوبیده شده و به وسیله گل میخ به یک لنگه پیوسته است» (همان، ۳۳). برای این منظور از گل میخی استفاده می‌شود که نسبت به گل میخ‌های لنگه در کوچک‌تر است. لازم است گل میخ دماغه مقداری زاویه‌دار به در کوبیده شود؛ زیرا ممکن است از لنگه در بیرون بزند و مانع از این شود تا لنگه دیگر در به خوبی بسته شده و کارایی خود را از دست بدهد. مقدار اضافی پایه گل میخ روی لنگه در کوبیده می‌شود. در (تصویر ۵ ج)، نحوه اتصال دماغه در با لنگه در توسط گل میخ دماغه به صورت شماتیک نشان داده شده است. درهای اینیه کاشان به نسبت ارتفاع دماغه، دارای تعدادی گل میخ دماغه هستند. از این حیث، اینیه مسکونی دارای ۳ عدد گل میخ دماغه و اینیه عمومی که دری با ارتفاع زیاد دارند، ۴ عدد گل میخ دماغه دارند.
- ۳) اتصال پاشنه فلزی به در: از این گل میخ برای تثبیت پاشنه‌هایی که باعث باز و بسته شدن در می‌شود استفاده می‌شود (تصویر ۶).

ج) خانه طباطبایی‌ها

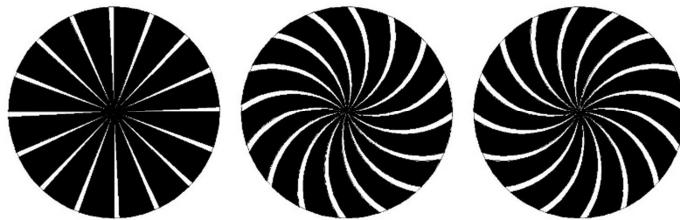
ب) خانه عامری‌ها

الف) خانه خواجه تاج‌الدین

تصویر۶: اتصال پاشنه فلزی به در (نگارندگان)

برای زیبایی بصری گل میخ‌ها، روی سطح کلاهک آن‌ها شیارها و خطوطی ایجاد شده است؛ این خطوط به دو صورت مستقیم و پیچشی دیده می‌شوند. گروهی که دارای خطوط مارپیچی است از لحاظ جهت پیچش خطها به دو دسته چپ‌گرد و راست‌گرد تقسیم می‌شود که در یک خمش نرمال به سمت مرکز کلاهک کشیده می‌شود (تصویر۷). به عبارتی، «تجمع خطوط و سطوح از مرکز و گستردگی آن در اطراف تداعی گلی شکفته و باز را می‌کند» (مهرنگار، ۱۳۹۰، ۷۸).

تصویر۷: خطوط مستقیم و مارپیچ چپ‌گرد و راست‌گرد روی سطح کلاهک گل میخ (نگارندگان)

در نمونه‌های مورد بررسی، گل میخ‌ها از لحاظ تعداد خطوطی که روی کلاهک خود دارند نیز متفاوت هستند به نحوی که آن‌چه در این میان مشهود است، هرچه تعداد خطوط روی گل میخ بیشتر می‌شود، به زیبایی آن نیز افزوده می‌شود. گل میخ‌ها را از لحاظ برجستگی و فرم کلاهک می‌توان به پنج دسته تقسیم نمود که تعداد چهار دسته از آن‌ها کلاهک‌دار و یک دسته، کلاهک‌دار به همراه حاشیه و لبه‌ای دور کلاهک است. در ادامه به پنج دسته گل میخ مشاهده شده بر درها، اشاره می‌شود:

(۱) **گل میخ با کلاهک کاملاً تخت**: این نوع گل میخ از لحاظی شبیه به یک میخ ساده با سر بزرگ و تخت است و بیشتر روی در خانه‌هایی قرار دارد که شرایط مناسبی از لحاظ اقتصادی نداشته‌اند؛ در مواردی از این گل میخ برای اتصال پاشنه فلزی به در استفاده شده است (تصویر۸ الف).

(۲) **گل میخ با کلاهک نیمه‌محدب**: این نوع از گل میخ‌ها نسبت به دسته اول دارای برآمدگی بیشتری در قسمت کلاهک هستند ولی همچنان از سادگی در فرم برخوردارند (تصویر۸ ب).

(۳) **گل میخ با کلاهک محدب**: این نوع از گل میخ در جامعه آماری بیشترین تعداد را دارا می‌باشد. حالت محدب آن باعث شده است تا روی در، نمود بیشتری داشته باشد (تصویر۸ ج).

(۴) **گل میخ با کلاهک کاملاً محدب**: از نمونه‌های برجسته است که از لحاظ جنبه بصری و تکنیک ساخت، سرامد سه دسته پیشین است. این نوع گل میخ به علت کلاهک کاملاً محدبی که دارد، به طور کامل روی در جلوه‌گری می‌کند. این نوع از گل میخ‌ها روی در خانه‌هایی متمولان و توانگران و همچنین تعدادی از کاروان‌سراها و تیمچه‌های بازار کاشان مشاهده می‌شود (تصویر۸ د).

۵) گل‌میخ با کلاهک لبه‌دار: در تعداد کمی از درها نوعی گل‌میخ دیده می‌شود که لبه‌های کلاهک در پایین‌ترین قسمت آن، به صورت کنگره‌ای به بیرون گسترش داده شده‌اند. درهایی که دارای چنین گل‌میخی هستند، نیازی به پولک زیر گل‌میخ نداشته‌اند.

تصویر ۸: انواع گل‌میخ با کلاهک (نگارنگان)

۳-۳. پولک‌های روی در

پولک، نوعی یراق فلزی است که روی درها قرار می‌گیرد و از بیش‌ترین مقدار تنوع بهره می‌برد. این تنوع باعث شده تا هر در به نسبت درهای دیگر، زیبایی‌های منحصر به‌خود را دارا باشد. «پولک یا پلاک صفحه‌آهنی معمولاً مدوری است با سوراخی در وسط که به صورت زیرکار برای اجزای زمودها مورد استفاده قرار می‌گیرد» (کیان، ۱۳۸۰، ۱۱۳). اگر بخواهیم پولک‌هایی که روی درهای ورودی آثار منتخب قرار دارند را از یکدیگر تفکیک کنیم، به سه دسته تقسیم می‌شوند: ۱) پولکی که زیر کوبه قرار دارد. ۲) پولک‌هایی که زیر گل‌میخ‌ها نصب شده‌اند. ۳) پولکی که روی دماغه در قرار دارد. در جامعه آماری مورد بررسی، مشخص شد تعدادی از آثار به سرفت رفته‌اند که از نفیس‌ترین آن‌ها کوبه‌های حلقه‌ای است که بر در مسجد آقابزرگ کاشان نصب بوده‌اند (تصویر ۹ الف): گاهی زیبایی و تزییناتی نظیر قلم‌گیری و قلمزنی آثار، زیر لایه‌ای از رنگ مدفون شده است (تصویر ۹ ب): در این میان، گاهی این تولیدات مورد بی‌مهری قرار گرفته و اجزای درها از بازار عتیقه‌فروش‌ها سر در آورده‌اند (تصویر ۹ ج).

ج) یراق فلزی درها در بازار کاشان

ب) مدفون شدن تزیینات پولک با لایه رنگ

تصویر ۹) پولک‌های روی در (نگارنگان)

الف) کوبه برنزی در مسجد آقابزرگ

الف) پولک‌های زیر کوبه و فرم آن‌ها

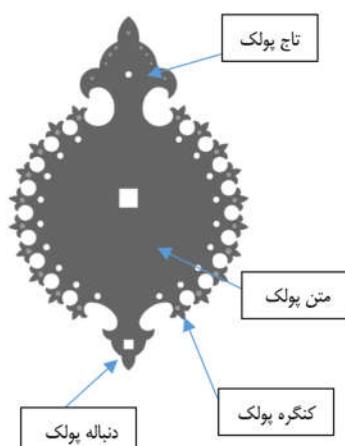
در میان پولک‌هایی که روی در ورودی قرار دارند، پولک زیر کوبه بزرگ‌ترین اندازه را داراست. این بزرگی اندازه، موجب شده تا بستر مناسبی برای خلق و ایجاد تکنیک‌های تزیینی نظیر قلمزنی، قلم‌گیری، شبکه‌بری و برجسته‌سازی فراهم شود. در کاشان به پولک زیر کوبه‌ها، سینه کوبه و صفحه کوبه نیز می‌گویند. در منازل مسکونی، هر در دارای دو پولک زیر کوبه در ارتفاع ۹۰ الی ۱۱۰ سانتی‌متری است که قرارگیری آن به صورت قرینه می‌باشد؛ به نحوی که یکی روی لنگه سمت راست و دیگری روی لنگه سمت چپ در نصب شده است. به گفته « حاجی مشکی» که یکی از قدیمی‌ها و از افراد با تجربه در زمینه اجناس عتیقه است، «در گذشته روی در خانه متمولان پولک‌هایی از جنس

مس هم وجود داشته است، اما در حال حاضر خیلی از این پولک‌ها به سرقت رفته است» (حاجی مشکی ۱۴۰۱). با این حال، پس از بررسی‌های صورت‌گرفته، دو نوع پولک مسی در بازار کاشان دیده شد. نمونه اول (تصویر ۱۰ الف) از لحاظ فیزیکی وضعيت مطلوبی ندارد و دچار فرسایش و پارگی شده است اما نقش حاشیه و مرکز آن، با نقش روی پولک دیگر (تصویر ۹ ب) یکسان است. نمونه دیگر که به صورت چُفت است، تزیینات قلمزنی دارد، ولی نکته‌ای که باید اشاره کرد این است که کوبه‌های کنونی روی این پولک‌ها، به دوره پهلوی تعلق دارند (تصویر ۱۰ ب). نمونه فاخری از پولک‌های فولادی، روی در خانه عامری‌ها نصب است که دارای فرم دایره‌ای و در حاشیه خود کنگره‌های ریز نیم‌دایره‌ای است. روی متن این پولک توسط تکنیک قلم‌گیری نقش گیاهی گل پنچ بر روی ساقه ایجاد شده است (تصویر ۱۰ ج و تصویر ۱۰ د).

تصویر ۱۰: پولک زیرکوبه‌ها (نگارندگان)

فرم کلی پولک زیرکوبه‌ها، به صورت دایره و بیضی شکل «و برخی اوقات به شکل شمسه، ترنج و ... است» (مطهریان ۱۳۹۵، ۶۳)؛ در بیشتر موارد دارای تاجی در قسمت بالا و گاهی دنباله‌ای در قسمت پایین متن پولک است که زیبایی خاصی به پولک زیرکوبه می‌دهد (تصویر ۱۱).

تصویر ۱۱: نمای شماتیک از پولک کوبه‌ای که دارای تاج و دنباله است (نگارندگان)

همان لحظه دایره‌ای دیگر در حال شکل‌گیری است و این چرخه به طور مداوم و پیوسته ادامه دارد. «دایره به عنوان یک شکل فراگیر، مانند یک مدار بسته، نماد حیات است، حمایتی مطمئن در محدوده خود» (شواليه و گربران ۱۳۸۲، ۱۷۴)؛ این نیم‌دایره‌ها، نشان‌دهنده روح و ذهن است، نیمه کامل، نیمه‌ای الهی که در حال تغییر از وجود انسان است. شکلی که هنوز کامل نشده و یک قسمت از آن قابل مشاهده و قسمتی دیگر ناممی‌است. با این تقاضای گاهی کنگره‌های نیم‌دایره‌ای شکل بازگوکننده گلبرگ‌های نمادین گل نیلوفر آبی (لتووس) نیز هست. گروه دوم، پولک‌هایی هستند که دارای کنگره‌ای مثلثی و تیز در قسمت حاشیه متن پولک هستند (جدول ۱، ردیفهای ۱۰-۱۵). این نوع کنگره، نمایانگر نماد خورشید است که در منطقه کاشان، برای اولین بار به صورت نقاشی روی آثار سفالین یافت شده است (تصویر ۱۲).

تصویر ۱۲: ظرف سفالی از سیلک کاشان.
۱۰۰۰ ق.م (عنبری بزدی، ۱۳۹۲)

گاهی با ایجاد شیارهای ریز و پیوسته بر کناره‌های این نوع کنگره، جزیيات بیشتری از تابش خورشید بیان می‌شود (جدول ۱، ردیف ۱۴). در نمونه‌ای دیگر نوعی پولک دیده شد که به آن «پولک گردن غازی» می‌گویند. این نام‌گذاری به دلیل باریک بودن و درازی قسمت میانی بین متن و تاج پولک است. از آنجا که این قسمت از عرض باریک می‌شود، برای جلوگیری از شکستن و لهیدگی، این قسمت را قطورتر می‌سازند (جدول ۱، ردیف‌های ۷ و ۸). در نمونه‌های مورد بررسی، نوعی پولک با کنگره مثلثی دیده شد که برخلاف سایر پولک‌ها، دارای متنی با فرم تخم مرغی است (جدول ۱، ردیف ۱۲).

جدول ۱: فرم پولک‌ها با کنگره‌های متنوع (نگارنده‌گان)
کنگره‌های نیمه‌دایره‌ای

کنگره موزه‌گرد	کنگره تقویتی	کنگره بقیه نام	کنگره نیمه نام		
					۱
					۲
					۳
					۴

کنگره‌های مثلثی

خانه بی‌نام					۵
خانه بی‌نام					۶
خانه بی‌نام					۷
هتل اطلسی					۸
خانه طباطبائی‌ها					۹

مسجد آقا بزرگ					۱۰
---------------	--	--	--	--	----

کارگاه سنتی تالفیز زدن					۱۱
خانه بزم					۱۲
حمام سلطان میراحمد					۱۳
خانه بزم چند ها					۱۴
بنقه بزم تاریخی					۱۵

ب) پولک گل میخ

روی هر لنگه در، به تعداد گل میخ‌ها، پولک گل میخ وجود دارد. پولکی که زیر گل میخ درهای کوچک و مسکونی قرار دارد اگر روی در نباشد، در عملکرد در اختلالی ایجاد نمی‌کند، اما حضور آن روی در، باعث زیبایی و بیشتر به چشم آمدن گل میخ می‌شود. فرم کلی پولک گل میخ به صورت کاملاً دایره، سوراخی در مرکز و تزییناتی در حاشیه است. بر درهایی که از لحاظ وزنی، سنگین و از ابعاد بالایی برخوردار هستند نظری

درهای کاروانسراها و تیمچه‌ها، برای یکپارچه‌سازی چوب‌های در، جلوگیری از تاب برداشتن و افزایش مقاومت آن، زیر گل میخ‌ها یک تسمه فلزی قرار می‌دهند، بهنحوی که این تسمه به صورت یکپارچه زیر تمام گل میخ‌های آن ردیف قرار می‌گیرد (تصویر ۱۳).

با این تفاسیر این گونه می‌توان اذعان داشت که پولک زیر گل میخ در برگیرنده حالات نمادین خورشید، نیلوفر آبی و تداعی‌کننده گل الله نیز هست؛ در جدول (۲) منتخبی از فرم‌ها و تنوع پولک گل میخ‌ها نشان داده شده است. نکته‌ای که باید به آن توجه داشت این است که به علت قرارگیری گل میخ‌ها روی پولک در تصاویر

تصویر ۱۳: تسمه فلزی زیر گل میخ (نگارنگان)

اصلی از پولک‌ها، در ترسیم خطی از نمایش دادن گل میخ‌ها خودداری شده تا جزیيات اثر بهتر نشان داده شود. در جامعه آماری، هشت نوع پولک زیر گل میخ مشاهده شد. گروه اول دارای کنگره‌های کوچک نیم‌دایره‌ای است که در قسمت حاشیه توسط تکنیک شبکه‌بری و ایجاد اشکال منفی و مثبت، باعث به وجود آمدن حاشیه‌ای به شکل سریند لاله‌ای به طور پیوسته شده است (نمونه ۱). گروه دوم دارای کنگره‌های صنوبری است (نمونه ۲). در گروه سوم، پولک‌های با کنگره‌های تیز و مثلثی جای دارند. این کنگره با یک انحنای ملايم از رأس مثلث به سمت داخل کشیده می‌شود (نمونه ۳). گروه چهارم پولک‌هایی هستند که دارای کنگره‌های مثلثی هستند (نمونه ۴). گروه پنجم دارای کنگره‌هایی شبیه به سریند لاله‌ای است (نمونه ۵). گروه ششم، دارای کنگره‌هایی به صورت نیم‌دایره و یا نیم‌بیضی است. این گروه، تداعی‌کننده نماد نیلوفر آبی نیز هست (نمونه ۶). گروه بعدی شامل پولک‌هایی است که از لحاظ ظاهری به گروه چهارم شبیه است اما در قسمت کنگره، دارای سمبونشان و برجستگی است (نمونه ۷)؛ در گروه آخر، پولک‌هایی قرار دارند که کنگره آن‌ها و سوراخی که زیر کنگره‌ها و در قسمت حاشیه وجود دارد، شکلی مانند سریند لاله‌ای دارد (نمونه ۸). از میان گروه‌های بالا، نمونه‌های منتخب ۴ و ۷ از بیشترین فراوانی برخوردار هستند.

جدول ۲: فرم و تنوع پولک گل میخ‌ها (نگارنگان)

نمونه منتخب ۴	نمونه منتخب ۳	نمونه منتخب ۲	نمونه منتخب ۱
نمونه منتخب ۸	نمونه منتخب ۷	نمونه منتخب ۶	نمونه منتخب ۵

۴. تحلیل یافته‌ها

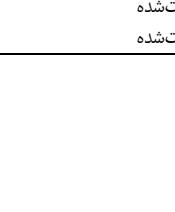
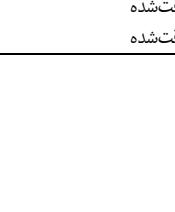
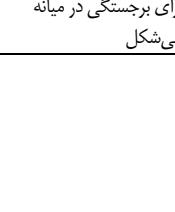
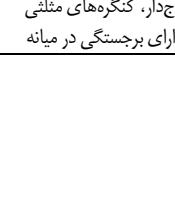
مروری بر یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که هر در، بازگوکننده چهار فاکتور مهم در ساخت یراق فلزی است: ۱) مهارت و ذوق هنری زمودگر که زیبایی آثار را حدود زیادی به این امر وابسته است. ۲) موقعیت مکانی بنا که به نسبت موقعیتی که در سطح محله و بافت شهری دارد، جایگاه متفاوتی را داراست؛ کاروانسراها، تیمچه‌ها و سراها به دلیل جایگاه اقتصادی آن‌ها در بازار، دارای یراق‌هایی بزرگ‌تر و دارای استحکام بیشتری نسبت به بنای‌های مسکونی هستند. مساجد از آن‌جا که به امور مذهبی و دینی تعلق دارند، در محله‌های اصلی شهر قرار دارند و یراق بالرزشی روی آن‌ها نصب شده است. ۳) اعتبار مالک بنا از لحاظ موقعیت اجتماعی، فاکتور بعدی است. اماکن عمومی مانند بازار که شامل کاروانسراها، تیمچه‌ها و سراها هستند، با قشری از تاجران ارتباط دارند که از لحاظ اقتصادی در بین اشاره‌جامعة، شناخته شده بودند؛ این اشخاص با توجه به جایگاه خوبش، در تلاش برای امنیت و آسودگی تجارت بوده و از باکیفیت‌ترین یراق‌ها برای استحکام درها استفاده کرده‌اند. مساجد در بیش‌تر موارد، وقف شخصی بلندپایه یا فردی نیکوکار هستند و برای استفاده عمومی ساخته شده‌اند. در این صورت، شخص واقف یا سازنده از یراق باکیفیتی استفاده می‌کند. میزان و اعتبار مالک بنا از لحاظ موقعیت اجتماعی، با خانه‌های مسکونی و شخصی نیز ارتباط می‌یابد. صاحب ملک می‌تواند یک تاجر فرش باشد و از یراق باکیفیتی استفاده کند یا یک کارگر ساده که یراق ساده شده بر در خانه‌اش به ساده‌ترین شکل ممکن باشد. ۴) نوع کاربری بنا، آخرین فاکتور دارای اهمیت است. کاروانسراها، تیمچه‌ها و سراها محل خرید و فروش هستند و کاروان‌های مختلف برای معامله وارد بازار می‌شوند. حجم زیاد کاروان‌ها باعث می‌شود درها عریض‌تر و دارای ارتفاع بیش‌تر باشند. همین امر سبب می‌شود درها به انواع یراق‌های فولادی مسلح شوند تا علاوه بر استحکام آن، بر امنیت آن در برابر سارقان بیفزایند. منازل مسکونی نسبت به اماکن تجاری، دارای درهای کوچک‌تر و یراق‌آلاتی با تزیینات بیش‌تر هستند. کوبه‌هایی که روی در خانه‌ها جهت اطلاع‌رسانی اهالی خانه نصب شده است، در اماکن عمومی مانند کاروانسراها و ... وجود ندارد. در مساجد، کوبه‌ها به صورت حلقه و جهت بستن در استفاده می‌شوند و جنس آن‌ها بیش‌تر از برنز است.

یراق‌هایی که در جامعه آماری دیده شدن با شیوه‌های مختلفی مانند قلم‌گیری، قلمزنی، شبکه‌بری، برجسته‌سازی و سوهان‌کاری تزیین شده‌اند. قلم‌گیری، روشی برای ایجاد نقوش روی سطوح فلزی است. زمانی که طرح اولیه به صورت خطی روی یراق پیاده شد، استادکار با استفاده از قلم قلم‌گیر از سطح فلز برآمدۀ برداری می‌کند. با این کار، جای خطوط به صورت عمقی خالی می‌شود و نقش ایجاد می‌شود (تصویر ۱۰ ج و د). قلمزنی یکی دیگر از شیوه‌های تزیین است که بیش‌تر برای فلزاتی نرم مانند مس استفاده می‌شود. به این طریق که ابتدا جهت جلوگیری از ایجاد صدای ناهنجار ضربات چکش و قلم، فلز را بر لایه‌ای از قیر می‌چسباند، سپس طرح را روی آن پیاده می‌کنند و با استفاده از قلم قلمزنی که دارای اشکال متفاوتی است، سطح فلز را نقش‌اندازی می‌کنند و در پایان با گرمادان به قیر و فلز، آن‌ها را از یکدیگر جدا می‌سازند (تصویر ۱۰ ب). یکی دیگر از شیوه‌های تزیین، شبکه‌بری است. این عمل در پولک زیر کوبه‌ها صورت می‌گیرد و نحوه کار به این صورت است که طرح‌ها توسط قلم تیزبر یا اره، بریده شده و شبکه‌ای از اشکال گوناگون به وجود می‌آید (تصویر ۹ ب). برجسته‌سازی و سوهان‌کاری، در بیش‌تر نمونه‌های مورد بررسی دیده شد. برجسته‌سازی عملی است که سطح آثار توسط ابزار مخصوصی به نام «سمبه» برجسته می‌شود و عمل سوهان‌کاری، شکل‌دهی به یراق‌ها توسط ابزار سوهان است.

در معماری قاجار کاشان با درهایی مواجه می‌شویم که در کنار استفاده از مواد و مصالح بومی ساده در ساخت آن‌ها، همواره دارای قاموسی ارزشمند هستند. درهای ورودی خانه‌های مسکونی اصولاً از دو لنگه تشكیل شده‌اند که نخست لنگه سمت راست و سپس لنگه دیگر باز می‌شود. در مکان‌های عمومی نظیر سراها و تیمچه‌ها، مساجد و ابنيه مذهبی، بیش‌تر شامل تزییناتی نظیر منبت‌کاری و فلزکاری روی سطح در است و در مواردی این آثار با نقوس هندسی تزیین شده‌اند. ابنيه عمومی مانند مساجد، بیش‌تر ساعات روز به روی عموم باز بوده‌اند و در این درهای، کوبه‌ها نقش دستگیره را برای بستن در ایفا می‌کرده‌اند و هردو دستگیره، متقاض و شبیه به یکدیگر بوده‌اند. به‌طور کلی، بین درهای ابنيه مسکونی و ابنيه عمومی تفاوت‌هایی وجود دارد که از مهم‌ترین آن‌ها ابعاد درها، تزیینات و کیفیت ساخت یراق روی درها و همچنین نوع چوب به کار رفته در ساخت آن است. اکثر درهای کاشان از چوب‌های بومی منطقه نظیر گردو، توت و چنار ساخته شده‌اند و گاهی هر لنگه در به صورت «تخته یکپارچه»^{۱۰} تهیه شده است. در جدول (۳)، تصاویر درهای منتخب به همراه موقعیت مکانی، نوع کاربری بنا، نوع فلز ساخت یراق، فرم و تعداد و نوع یراق فلزی مورد استفاده نشان داده شده است.

جدول ۳: گونه‌شناسی آثار زمودگری کاشان عصر قاجار (نگارندگان)

توضیحات	نمونه منتخب ۱	نمونه منتخب ۲	نمونه منتخب ۳	نمونه منتخب ۴
تصویر نمونه				
مکان و کاربری بنا جنس فلز براق آلات فرم گل میخ تعداد گل میخ فرم و کنگره پولک پولک گل میخ پولک زیر کوبه کوبه مردانه کوبه زنانه	بازار کاشان، سراي غفارپور؛ سراي فولادي محدب و نيمه محدب ع عدد تسمه اي ع عدد تسمه اي نadar نadar نadar نadar	بازار کاشان، سراي گمرک؛ سراي فولادي محدب و نيمه محدب ع عدد كنگره مثنوي با انحنائي ملايم ع عدد نadar نadar نadar حلقه اي	بازار کاشان، کاروانسراي نو؛ کاروانسرا فولادي محدب و نيمه محدب ع عدد تسمه اي ع عدد تسمه اي نadar نadar نadar نadar	بازار کاشان، کاروانسراي نو؛ تيمجه فولادي نيمه محدب و تخت عدد ۵۸ نadar نadar نadar نadar
توضیحات	نمونه منتخب ۵	نمونه منتخب ۶	نمونه منتخب ۷	نمونه منتخب ۸
تصویر نمونه				
مکان و کاربری بنا جنس فلز براق آلات فرم گل میخ تعداد گل میخ فرم و کنگره پولک پولک گل میخ پولک زیر کوبه کوبه مردانه کوبه زنانه	بازار کاشان، کاروانسراي قمي ها؛ کاروانسرا فولادي محدب ع عدد تسمه اي ع عدد تسمه اي نadar نadar نadar حلقه اي	بازار کاشان، کاروانسراي نراقي ها؛ کاروانسرا فولادي محدب ع عدد تسمه اي ع عدد تسمه اي نadar نadar نadar	بازار کاشان، کاروانسراي آبانيار؛ تيمجه فولادي تخت عدد ۲۴ نadar نadar نadar نadar	بازار کاشان، کاروانسراي آبانيار؛ فولادي محدب ع عدد تسمه اي ع عدد تسمه اي نadar نadar نadar حلقه اي
توضیحات	نمونه منتخب ۹	نمونه منتخب ۱۰	نمونه منتخب ۱۱	نمونه منتخب ۱۲
تصویر نمونه				
مکان و کاربری بنا جنس فلز براق آلات فرم گل میخ تعداد گل میخ فرم و کنگره پولک پولک گل میخ پولک زیر کوبه کوبه مردانه کوبه زنانه	بازار کاشان، کاروانسراي بخشی؛ کاروانسرا فولادي كامالاً محدب ع عدد كنگره هاي مثنوي ع عدد نadar نadar نadar	بازار کاشان، تيمجه امين الدوله؛ در جنوبی، تيمجه فولادي كامالاً محدب ع عدد كنگره هاي مثنوي ع عدد نadar نadar قلبي شكل	بازار کاشان، تيمجه امين الدوله؛ در شمالی، تيمجه فولادي كامالاً محدب ع عدد كنگره مثنوي با انحنائي ملايم ع عدد نadar نadar به صورت حلقه	بازار کاشان، مسجد تبريزی ها؛ مسجد گل میخ ها فولادي، کوبه بزنی محدب عدد ۳ كنگره هاي مثنوي عدد ۱ به صورت ترتیج کشیده کوبه های مردانه و زنانه مشابه بوده اند و یکی از آن ها سرق شده است.

توضیحات	نمونه منتخب ۱۳	نمونه منتخب ۱۴	نمونه منتخب ۱۵	نمونه منتخب ۱۶
تصویر نمونه				
مکان و کاربری بنا جنس فلز یراق آلات فرم گل میخ تعداد گل میخ فرم و کنگره پولک پولک گل میخ پولک زیر کوبه کوبه مردانه کوبه زنانه	گذر پاخل، محله در باع، خانه حاج علی درودگر؛ مسکونی فولادی محدب ۲۸ عدد ندارد ندارد تاج دار، کنگره های نیم دایره دارای برجستگی در میانه قلبی شکل	گذر باباولی، خانه مختاری؛ مسکونی فولادی نیمه محدب ۲۴ عدد ندارد ندارد مفقود یا سرفت شده مفقود یا سرفت شده مفقود یا سرفت شده	گذر باباولی، خانه مختاری؛ مسکونی فولادی محدب ۲۱ عدد کنگره مثاثی با انحنای ملایم تاج دار، کنگره های مثاثی مفقود یا سرفت شده مفقود یا سرفت شده مفقود یا سرفت شده	گذر باباولی، خانه مختاری؛ مسکونی فولادی محدب ۲۴ عدد کنگره مثاثی با انحنای ملایم تاج دار، کنگره های نیم دایره دارای فورفتگی در میانه قلبی شکل
توضیحات	نمونه منتخب ۱۷	نمونه منتخب ۱۸	نمونه منتخب ۱۹	نمونه منتخب ۲۰
تصویر نمونه				
مکان و کاربری بنا جنس فلز یراق آلات فرم گل میخ تعداد گل میخ فرم و کنگره پولک پولک گل میخ پولک زیر کوبه کوبه مردانه کوبه زنانه	محله مسجد آقابزرگ، خانه ناشناس ۱؛ مسکونی فولادی نیمه محدب ۲۴ عدد ندارد -	محله کوشک صفوی، خانه درویش؛ مسکونی فولادی محدب ۲۴ عدد ندارد -	محله مسجد آقابزرگ، خانه ناشناس ۲؛ مسکونی فولادی نیمه محدب ۲۶ عدد ندارد -	محله کوشک صفوی، خانه درویش؛ مسکونی فولادی محدب ۲۴ عدد ندارد -
توضیحات	نمونه منتخب ۲۱	نمونه منتخب ۲۲	نمونه منتخب ۲۳	نمونه منتخب ۲۴
تصویر نمونه				
مکان و کاربری بنا جنس فلز یراق آلات فرم گل میخ تعداد گل میخ فرم و کنگره پولک پولک گل میخ پولک زیر کوبه کوبه مردانه کوبه زنانه	گذر باباولی، خانه احتشام؛ مسکونی فولادی محدب و تخت ۲۰ عدد ندارد -	گذر باباولی، خانه کریمی؛ مسکونی فولادی محدب ۲۶ عدد ندارد -	محله سرفه، ناشناس ۳؛ مسکونی فولادی محدب ۲۶ عدد ندارد -	گذر باباولی، خانه کریمی؛ مسکونی فولادی محدب ۲۳ عدد ندارد -
توضیحات	نمونه منتخب ۲۵	نمونه منتخب ۲۶	نمونه منتخب ۲۷	نمونه منتخب ۲۸
تصویر نمونه				
مکان و کاربری بنا جنس فلز یراق آلات فرم گل میخ تعداد گل میخ فرم و کنگره پولک پولک گل میخ پولک زیر کوبه کوبه مردانه کوبه زنانه	محله سلطان میراحمد، خانه بروجردی؛ مسکونی فولادی محدب ۱۹ عدد -	تاج دار، کنگره های نیم دایره دارای برجستگی در میانه قلبی شکل	محله سرفه، ناشناس ۳؛ مسکونی فولادی محدب ۲۶ عدد ندارد -	گذر باباولی، خانه احتشام؛ مسکونی فولادی محدب و تخت ۲۰ عدد ندارد -

توضیحات	نمونه منتخب ۲۵	نمونه منتخب ۲۶	نمونه منتخب ۲۷	قابلی شکل
تصویر نمونه				
مکان و کاربری بنا جنس فلز یراق آلات فرم گل میخ تعداد گل میخ فرم و کنگره پولک پولک گل میخ پولک زیرکوبه کوبه مردانه کوبه زنانه	خیابان علوی، محله سلطان میراحمد، خانه طباطبایی‌ها، ضلع شرقی؛ مسکونی فولادی محلب عدد ۲۴ مدور، کنگره نیم دایره‌ای عدد ۲۴ تاجدار، دنباله‌دار، کنگره دایره فاخر، دارای نیمرخ گل مانند فاخر، کوبه از دری	خیابان علوی، محله سلطان میراحمد، خانه طباطبایی‌ها، ضلع شمالی؛ مسکونی فولادی محلب عدد ۲۶ مدور، کنگره نیم دایره‌ای و مثلثی عدد ۲۳ تاجدار، دنباله‌دار، کنگره دایره فاخر، دارای نیمرخ گل مانند فاخر، کوبه از دری	خیابان علوی، محله سلطان میراحمد، خانه طباطبایی‌ها، ضلع شمالی؛ مسکونی فولادی محلب عدد ۲۶ مدور، کنگره مثلثی عدد ۱۹ تاجدار، کنگره مثلثی سرقت شده قابلی شکل	

۵. نتیجه‌گیری

در آثار زمودگری اینیه قاجاری کاشان، کمتر اثری را می‌توان یافت که مشابه آثار دیگر باشد. این گوناگونی در طرح، نشان از نبوغ و دانش استادکار در زمینه ساخت دارد. شیوه‌های قلم‌گیری، قلمزنی، شبکه‌بری، برجسته‌سازی، سوهان‌کاری و اسیدکاری از فنون تزیینی روی آثار زمودگری هستند. آن چه مشاهده شد، درواقع باقی مانده‌های این هنر-صنعت روی درهای بافت قدیم شهر است زیرا بسیاری از آثار فاخر، سرقت یا مفقود شده‌اند و در چندین مورد نیز یراق آلات، الحاقی هستند؛ به این صورت که یک در به‌طور کامل از بین رفته و یراق آن را روی در دیگری سوار کرده‌اند. در این بررسی مشخص شد کوبه‌های روی در اینیه مسکونی و کاروانسراها از جنس فولاد (نمونه‌های ۱۰-۱ در جدول ۳) و در مقابل، حلقه و کوبه‌اماکن مذہبی (نمونه ۱۱ در جدول ۳) از جنس برنز است. حضور نقوش نمادین خورشید، گل نیلوفر آبی، غنچه‌های گل لاله، نقوش اسلامی و جانوری روی آثار، بازگوکننده این مورد است که بسیاری از هنرهای تجسمی وارد شده و الهام‌گرفته از فرهنگ و هنر آن روزگار است. نوع یراق روی درها از لحاظ بزرگی و کوچکی، پرکاری و سادگی، و جنس فلز آن بازگوکننده هویت آن بنا است. در کاروانسراها، تیمچه‌ها و سراهای به علت رفت‌وآمد افراد بیشتر و سهولت ورود قافله‌ها و کاروانیان، نسبت به در سایر بنای‌ها عرضی‌تر، قطعه‌تر و رفیع‌تر بوده و از مقاومت بیش‌تری برخوردار است. در اینیه مسکونی به سه طبقهٔ قشر ضعیف، متوسط و ثروتمند تقسیم می‌شود و تعداد گل میخ‌های کل ردیف‌های روی در، همواره عددی زوج است. اما باید در نظر داشت که در جامعهٔ آماری تحقیق، گل میخ بعضی از درها به سرقت رفته یا به نحوی دیگر از میان رفته و این عدد زوج به فرد تغییر کرده است (نمونه‌های منتخب ۵، ۱۱، ۱۳، ۱۶، ۲۰ و ۲۳ در جدول ۳).

جنایت هنرها

دوفصلنامه علمی هنرهای صناعی ایران
سال پنجم، شماره ۲، پیاپی ۹
پاییز و زمستان ۱۴۰۱

۸۱

پی‌نوشت‌ها

۱. پولکی که بر پیشانی چهارچوب به صورت افقی نصب می‌شود، ابرویی نام دارد. ابرویی درواقع مانند یک ترنج کشیده است که در دو سمت سرتونج آن، سوراخی جهت نصب شوله چفت و زنجیر قرار دارد.
۲. چفتهای برای بستن و قفل نمودن استفاده می‌شوند. در مکان‌هایی که نسبت فاصله چهارچوب و لنگه‌های در زیاد است، از چفت و زنجیر استفاده می‌کنند.
۳. روکلیدی نوعی پولک است که دارای سوراخی شبیه به فرم کلید در است و نشان‌دهنده مکان بازکردن در توسط کلید است.
۴. رکاب یا پاشنه، قطعه‌ای فولادی است که زیر لنگه در نصب می‌شود و در، روی آن‌ها باز و بسته می‌شود (مطهریان، ۱۳۹۵، ۵۷).
۵. سندان، میخی است که زیرکوبه قرار دارد.
۶. در آثار فلزی و سایر هنرها، نقشی وجود دارد که مانند نیمرخ ازدهایی است که دهان خود را باز کرده است و به دهان‌ازدری معروف است.
۷. در بیرونی ترین قسمت یک شیء دندانه‌هایی وجود دارد که گُنگره خوانده می‌شوند. این دندانه‌ها اشکال گوناگونی دارند.
۸. هر لنگه از یک در را لته می‌گویند.

منابع

۹. به دری با ابعاد کوچک که داخل یک لنگه در بزرگ‌تر واقع شده و برای عبور فرد است، نفررو می‌گویند.
۱۰. تخته یکپارچه، چوبی است که هیچ‌گونه فاصله و شکافی ندارد و مقطعی برش‌خورده از تنہ درخت قطعه (گاه تا یک متربمربع) است.
۱. بهداد، حمید، و سید علی مجابی. ۱۴۰۰. «تنوع طرح و نقش در کوبه‌های ابینه‌ی تاریخی بافت سنتی شهر یزد». *نشریه هنرهای زیبا-هنرهای تجسمی*. ش. ۳: ۵۱-۶۴.
۲. تامسن، منصور. ۱۳۹۴. کارگاه طراحی نقوش سنتی (۱). تهران: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران.
۳. توحیدی، فائق. ۱۳۹۴. فن و هنر فلزکاری در ایران. تهران: انتشارات سمت.
۴. حاج مشکی [مشکی، حاج علی]. ۱۴۰۱. «هنر زمودگری در کاشان». *اصحابه شفاهی توسط محمد جابر جاری‌پور در محل بازار سنتی کاشان، گالری حاج مشکی*.
۵. حقیقت، عبدالرفیع. ۱۳۸۴. *تاریخ هنرهای ملی و هنرمندان ایرانی از کهن‌ترین زمان تاریخی تا پایان دوره قاجاریه از مانی تا کمال الملک*. سمنان: انتشارات کومش.
۶. شوالیه، زان، و آلن گربران. ۱۳۸۲. *فرهنگ نمادها. ترجمه سودابه فضایی*. تهران: انتشارات جیهون.
۷. شیرین‌بیان، محبوبه. ۱۳۸۸. «*مطالعه عناصر تشکیل دهنده طراحی داخلی خانه‌های تاریخی کاشان*». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده هنر، دانشگاه شاهد*.
۸. عطارزاده، عبدالکریم، و مهران هوشیار. ۱۳۹۶. *مجموعه هنر در تمدن اسلامی*. تهران: انتشارات سمت.
۹. عنبری یزدی، فائزه. ۱۳۹۲. *هندسۀ نقوش* (۱). تهران: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران.
۱۰. غلامی رکن‌آبادی، زهره. ۱۳۹۰. «*نمادشناسی تصویری مار بر کوبه درها در هنر اسلامی*». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه هنر اصفهان*.
۱۱. کیان، مریم. ۱۳۸۰. «هنر زمودگری، نمونه‌هایی از کاشان». *مجله معمار*. ش. ۱۵: ۱۰۸-۱۱۴.
۱۲. کیان، مریم. ۱۳۸۱. «*چلنگری در هنرهای سنتی*». *نشریه کتاب ماه هنر*. ش. ۴۵-۴۶: ۶۲-۶۶.
۱۳. مروتی شریف‌آبادی، صفیه. ۱۳۹۲. «*شناخت صنایع دستی به کار رفته در معماری سنتی دوره‌ی قاجار شهرستان اردکان (با معرفی خانه تقديری)*». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد. دانشکده هنر و معماری، دانشگاه علم و هنر*.
۱۴. مطهریان، سیما‌سادات. ۱۳۹۵. آشنایی با هنر زمودگری. *انتشارات ذهن فرزام*.
۱۵. عماریان، غلامحسین. ۱۳۸۹. *سیری در مبانی نظری معماری*. تهران: سروش دانش.
۱۶. مهرنگار، منصور. ۱۳۹۰. «*بررسی جلوه‌های نمادین (نوشتار و نقش) بر پهنه در خانه‌های یزد*». *نشریه کتاب ماه هنر*. ش. ۱۵۹: ۶۴-۸۱.
۱۷. نواهه مامیکر، فرشته. ۱۳۹۷. «*مطالعه نقش و عملکرد کوبه در شهرهای اصفهان و تبریز از قاجار تا پهلوی*». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد. پردیس خودگردان فارابی، دانشگاه هنر*.

گوشه‌شناسی آثار زمودگری
نصب شده بر درهای ورودی
ابینه قاجاری کاشان.
۸۲۶۵